

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی درونمایه های طنز سیاسی- اجتماعی در آثار بلال فضل و ابوالقاسم حالت (مطالعه موردی: السكان الاصلیین لمصر بلال فضل و خروس لاری ابوالقاسم حالت)

محل انتشار:

نخستین همایش هم سنجی ادبی (ادبیات تطبیقی) پارسی، عربی و انگلیسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی افضلی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه تهران

محمد مهدی کریمی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

طنز، بیان غیر مستقیم واقعیات تلخ جامعه در ابعاد مختلف است. نوع واکنش انسان ها در برابر هرج و مرج های سیاسی و اجتماعی، نابرابری ها و تبعیض ها متفاوت است و گاهی افراد از این نوع ادبی برای واکنش به مسائل جامعه استفاده می کنند. طنز به عنوان یکی از ابزارهای موثر برای انتقاد از کاستی ها و مشکلات جامعه، به شمار می رود که به طور مستقیم، کسی را مورد هدف قرار نمی دهد و همچنین نوع تعبیر آن به گونه ای است که زمینه ساز تفکر و پذیرش آن نقدها میشود. بلال فضل در کتاب السكان الاصلیین لمصر که حاوی مقالات متعدد است، سخت ترین انتقادهای را متوجه حسنی مبارک کرده، بی کفایتی او و مسئولان حکومتی و بی توجهی شان نسبت به شرایط مردم را طنزگونه بیان می کند. ابوالقاسم حالت نیز در دیوان خروس جنگی، فسادها، ناهنجاری ها، نابسامانی ها و کاستی های عصر پهلوی پدر و پسر را به ویژه در زمینه های سیاسی و اجتماعی با نگاهی انتقادی، زبانی ساده و گزنده اما شیرین و با کوبیدن غیر مستقیم و در قالب طنز، به تصویر کشیده است. وضعیت آشفته بهداشت، انتخاباتنمایشی و انتصابات فرمایشی، ناراحتی و ناخوشی مردم، عمل نکردن به وظیفه و چشم دوختن به اموال مردم، ظلم صاحبان قدرت در حق مردم، تملق و چاپلوسی، بی توجهی حاکمان به مردم، بی اهمیتی علم و تحصیل از مهمترین درون مایه مشترک اجتماعی سیاسی این دو ادیب است.

کلمات کلیدی:

طنز سیاسی- اجتماعی، بلال فضل، ابوالقاسم حالت، السكان الاصلیین لمصر، خروس جنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1385921>

